

Bu sayfa şu linkten yazdırılmıştır: [http://www.risaleonline.com/soru-cevap/kuran-hizmetkarlari-ve-kazalar]

[Risale-i Nur Hizmeti Dünyadaki İmtihan](#)

Soru

Kur'an Hizmetkarları ve Kazalar

Bediüzzaman Hazretleri risalelerinde sıklıkla Kur'an'a hizmet edenlerin ilâhî bir inayet, bir koruma ve yardım altında olduklarından bahsediyor. Bu ilâhî koruma, kaza ve belalardan da tamamen korunacakları anlamına gelir mi?

Cevap

Bu dünya, imtihan dünyasıdır. Hz. Üstad'ın bahsettiği ilâhî korumanın asıl anlamı, hizmetlerinin bir koruma altında olduğudur. Bu dünyada herkesin başına bela ve musibet gelir. Kimi uzun ömürlüdür, kimi bir kaza neticesi erken yaşta göçer gider. Hizmet olsa olsa, bereketiyle başa gelebilecek bazı belalardan kurtuluşa vesile olabilir. Ama tamamen belalardan emin olarak yaşamak ise, dünyadaki imtihan sırrına terstir.

Risale-i Nur'un bizlere verdiği ders dünyadaki adetullah kanunlarına itaat etmektir: "Hikmet-i Rabbanîye ile ve meşiet-i Sübhaniye ile tesis edilen âdetullah kavaninine herkesten ziyade müraat ve itaat ederdi. Düşmana karşı zırh giyerdi, "Sipere giriniz!" emrederdi. Yara alırdı, zahmet çekerdi. Tâ tamamıyla hikmet-i İlahiye kanununa ve kâinattaki şeriat-ı fitriye-i kübraya müraat ve itaatı gösterebilir." (13. Lem'a, 9. İşaret) Diğer bir ders: Ecel Gizlidir Her An Gelebilir: Bir zaman -Allah rahmet etsin- mühim bir zât kayığa binmekten korkuyordu. Onun ile beraber bir akşam vakti, İstanbul'dan köprüye geldik. Kayığa binmek lâzım geldi. Araba yok. Sultan Eyyüb'e gitmeğe mecburuz. Israr ettim. Dedi: "Korkuyorum, belki batacağız!" Ona dedim: "Bu Haliç'te tahminen kaç kayık var?" Dedi: "Belki bin var." Dedim: "Senede kaç kayık garkolur." Dedi: "Bir-iki tane, bazı sene de hiç batmaz." Dedim: "Sene kaç gündür?" Dedi: "Üçyüzaltmış gündür." Dedim: "Senin vehmine ilişen ve korkuna dokunan batmak ihtimali, üçyüz altmış bin ihtimalden bir tek ihtimaldir. Böyle bir ihtimalden korkan; insan değil, hayvan da olamaz!" Hem ona dedim: "Acaba kaç sene yaşamayı tahmin

ediyorsun?" Dedi: "Ben ihtiyarım, belki on sene daha yaşamam ihtimali vardır." Dedim: "Ecel gizli olduğundan, herbir günde ölmek ihtimali var; öyle ise üçbin altıyüz günde hergün vefatın muhtemel. İşte kayık gibi üçyüzbinden bir ihtimal değil, belki üçbinden bir ihtimal ile bugün ölümün muhtemeldir, titre ve ağla, vasiyet et!" dedim. Akli başına geldi, titreyerek kayığa bindirdim. Kayık içinde ona dedim: "Cenab-ı Hak havf damarını hıfz-ı hayat için vermiş, hayatı tahrib için değil! Ve hayatı ağır ve müşkil ve elîm ve azab yapmak için vermemiştir. Havf iki, üç, dört ihtimalden bir olsa.. hattâ beş-altı ihtimalden bir olsa, ihtiyatkârane bir havf meşru olabilir. Fakat yirmi, otuz, kırk ihtimalden bir ihtimal ile havf etmek evhamdır, hayatı azaba çevirir." (29. Mektub, 6. Kısım) Diğer Bir Ders: "İşte ey kardeşlerim! Eğer ehl-i ilhadın dalkavukları, sizi korkutmak ile kudsî cihad-ı manevînizden vazgeçirmek için size hücum etseler; onlara deyiniz: "Biz hizb-ül Kur'anız. "Kur'an'ı muhakkak biz indirdik ve onu muhafaza edecek olan da muhakkak biziz." sırrıyla, Kur'anın kal'asındaız. "hasbunallahu ve nimel vekil" etrafımızda çevrilmiş muhkem bir surdur." (29. Mektub, 6. Kısım) Buradaki muhafaza, hizmet noktasında muhafaza edilmektir. Ömrün uzun olması ve kazasız geçmesi noktasında değil. Çünkü evvelki iki ders hayatın temel kuralıdır. Bununla birlikte hizmetin bereketiyle çok defa belalardan mahfuz kalırız da haberimiz bile olmaz. Bazı nadirleri de fark ederiz. Hizmet noktasında muhafazanın nasıl olduğuna dair Hz. Üstadın bir izahı: "Bayramınızı tekrar tebrikle beraber, sureten görüşemediğimize teessüf etmeyiniz. Bizler hakikaten daima beraberiz, ebed yolunda da inşaallah bu beraberlik devam edecek. İmanî hizmetinizde kazandığınız ebedî sevablar ve ruhî ve kalbî faziletler ve sevinçler, şimdiki geçici ve muvakkat gamları ve sıkıntıları hiçe indirir kanaatındayım. Şimdiye kadar, Risale-i Nur şakirdleri gibi çok kudsî hizmette çok az zahmet çekenler olmamış. Evet, Cennet ucuz değil. İki hayatı imha eden küfr-ü mutlakdan kurtarmak, bu zamanda pek çok ehemmiyetlidir. Bir parça meşakkat olsa da, şevk ve şükür ve sabırla karşılamalı. Madem bizi çalıştıran Hâlıkımız Rahîm ve Hakîm'dir; başa gelen herşeyi rıza ile, sevinç ile, rahmetine, hikmetine itimad ile karşılamalıyız." (13. Şua, Denizli Hapsi) Hizmet Tarihinden Numuneler: "Aziz, sıddık kardeşlerim! Ben merhum Hâfız Ali'yi unutamıyorum. Onun acısı beni çok sarsıyor. Eski zamanlarda bazan böyle fedakâr zâtlar, kendi dostu yerine ölüyorlardı. Zannederim, o merhum benim yerimde gitti. Onun fevkalâde hizmetini eğer sizler gibi o sistemde zâtlar yapmasa idi; Kur'ana, İslâmiyete büyük bir zayıat olurdu. Ben, onun vârisleri olan sizleri tahattur ettikçe o acı gidiyor, bir inşirah geliyor." (13. Şua, Denizli Hapsi) Nur'un ikinci büyük kahramanı diyebileceğimiz Hafız Ali (rh) abi vefat ettiğinde kırklı yaşlarda idi. Onun gibi diğer bir kahraman hocamızın babası Hafız Mustafa (rh) yine kırklı yaşlarda idi. Diğer büyük bir kahraman Sabri abi bir tarktör kazasında vefat ettiğinde ellili yaşlarda idi. Üçü de Üstadlarından evvel ahirete gittiler. Yine saffi evvelden olan Lütfi abi, Mehmed Zühdü ve Hâfız Mehmed gibi talebeler genç yaşta ahirete gittiler. Bütün bunlar Nur talebeleri uzun ömürlü olurlar, başlarına kaza falan gelmez diye bir kaide bulunmadığını gösteriyor. Önemli olan davanın tasarruf ve muhafaza altında olması, mağlub edilememesidir. İslam Tarihinden Numuneler: Bi'r-i Maune Faciası: Hicret'in dördüncü yılında Uhud savaşından dört ay sonra Necid Reisi Ebû Berâ' Medine'ye geldi. Hz. Peygamber (s.a.s.)'den kendi kavmini irşad etmeleri için mürşidler istedi. Hz. Peygamber (s.a.s.) durumdan şüphelendi: "Göndereceğim kişiler hakkında Necid halkından endişe ederim" buyurdu. Ebû Berâ': "Onları ben himayeme aldıktan sonra Necid halkından hiç biri dokunamaz" diye teminat verdi. Bunun üzerine Resulullah (s.a.s.) Ebû Berâ'nın yeğeni Âmir b. Tufeyl'e bir mektup yazdı. Amir, amcası adına kavmini idare ediyordu. Daha sonra Resulullah (s.a.s.) Münzir b. Amr başkanlığında ahabından yetmiş kişilik bir heyet

gönderdi. Bunlar ashab-ı suffeden olup kurra idiler. Heyet, Bi'r-i Mâune'ye varınca korkunç bir ihanetle karşılaştılar. Amir b.Tufeyl, Hz. Peygamber. (s.a.s.)'in göndermiş olduğu mektubu bile okumadan müşidlerin etrafını büyük bir ordu ile kuşatmıştı. Kendi kabîlesi, Ebî Berâ'nın himayesine aldığı müşidleri öldürmek istemediğinden, başka kabîlelerden kuvvet toplamıştı. Müslümanlar kuşatıldıklarını anlayınca kılıca sarıldılar ve: "Biz, Resulullah (s.a.s.)'in gönderdiği müşidleriz. Sizinle hiç bir ilgimiz yok" dedilerse de söz anlatamadılar. Müşidler: "Allah'ım! Resulü'ne durumumuzu haber verecek senden başkasını bulamıyoruz, selamımızı ona sen ulaştır. Allah'ım! Rasülün vasıtasıyla kavmimize haber ver ki; biz Rabbimiz'e kavuştuk. Rabbimiz bizden hoşnud oldu ve bizi de hoşnud kıldı." diyerek hallerini Allah'a arzemişler ve insafsız düşman kılıçlarıyla Rablerine kavuşmuşlardır. Allah bu sevgili kullarının isteklerini yerine getirerek vahiy meleği Cebrail'i Hz. Peygamber (s.a.s.)'e göndermiştir. Cebrail: "Onlar Rab'lerine kavuştu. Rab'leri onlardan hoşnut oldu ve kendilerini de hoşnut kıldı." diye durumu Hz. Peygambere bildirmiştir. Rasûlullah (s.a.s.) durumdan haberdar olunca çok üzüldü. Hemen bir hutbe irade ederek olayı ashabına bildirdi. Allah'a hamd-u senâ'dan sonra şöyle dedi: "Kardeşleriniz müşrikler tarafından kuşatılıp şehit edildiler. Hiç biri sağ bırakılmadı. Onlar Allah'dan hoşnut oldular, Allah da onlardan hoşnut oldu. " Rasûlullah (s.a.s.) kendisine bu acı haberin ulaştığı gece sabah namazının ikinci rekatında rukûdan doğrulunca: "Allah'ım! Onların durumlarını sana havale ediyorum. Ey Allah'ım! Onların yıllarını Yusuf Peygamber'in kıtlık yılları gibi çetin yap, başlarına darlık getir. " diye beddua etmiş ve buna beş vakit namazlarında bir ay müddetle devam etmişti. Cemaatin de arkasında "âmîn" dediği Rasûlullah (s.a.s.)'in bu duası kabul olmuştur.

Kaynak: Şamil İslam Ansiklopedisi.

Allah rasulü asm ve sahabelerden daha çok inayet ve muhafaza altında olan dünyada var mıdır? Demek ki küfürle mücadelede bunların olmasında çok hikmetler vardır. Allah onlardan razı oldu. Onlar da Allah'dan razı oldu. Hadiselere dünya hayatının selametini arzulayan hissiyatın penceresinden bakmakla dünyayı fani görüp ahiret hayatını esas yapmak arasında büyük fark vardır. Hangi pencereden baktığımıza çok dikkat etmeliyiz. Netice: İnsan bazen, "inayet altında olmak" gibi bir nükteyi esas alır ve bunun dengeleyicisi olan "adetullaha riayet" gibi diğer nüktelere tebei olarak bakar. Gereğini hakkıyla kavrayamaz. Zaman içinde yaşanan bazı tecrübeler, bir yerlerde yanlış bir anlama olduğunu gösterir ve bunlar bizim ölçüleri yeniden gözden geçirmemize sebep olur. Bu aslında bir tekamül sürecidir. Herkes bu gibi durumları farklı meseleler için dahi olsa yaşar. Burada dikkat etmemiz gereken nokta ise şudur: Böyle anlarımızda sukut-u hayale uğrayıp önceki prensiplerimize külliye şüphe ile bakmak değil iki şeydir:1- Önceki prensibimiz gerçekten doğru bir ilme dayanan bir prensib mi, yoksa zanlardan mı ibaret? 2- Eğer ilmi bir kaynağı varsa, öyleyse bu prensibin sınırlarını doğru çizip çizmediğimizi kontrol etmek.Allah cümlemizi kaza ve belalardan muhafaza etsin. Hakiki sınırları asla değişmeyecek olan ömrümüzü ihlasla onun dinine hizmetle geçirebilmeyi nasib eylesin. Amin...

